

Dr Kenneth Mathews, Księga Rodzaju, Sesja 16, Zmagania rodzinne Izaaka, Księga Rodzaju 25:19–27:40

© 2024 Kenneth Mathews i Ted Hildebrandt

To jest dr Kenneth Mathews w swoim nauczaniu na temat Księgi Rodzaju. To jest sesja 16, „Zmagania rodzinne Izaaka”, Księga Rodzaju 25:19-27:40.

Lekcja 16 dotyczy zmagañ rodzinnych Izaaka.

Werset 19 rozdziału 25, werset 19 obejmuje nową serię historii i dotyczy Jakuba. Spójrzmy na ten werset, 25, werset 19. To jest toledoth .

Pamiętajcie, że toledot jest hebrajskim wyrażeniem używanym od pokoleń. I to jest część hasła lub wprowadzenia do każdego fragmentu, który składa się na całość Księgi Rodzaju. A jest ich w sumie 11.

Werset 19 to toledoth , czyli relacja o synu Abrahama, Izaaku. Przypomnijmy sobie, że Izaak jest postacią przejściową. Zatem chociaż będziemy dzisiaj mówić o zmaganiach rodzinnych Izaaka, rozpoznacie, że dotyczy to syna Izaaka, Jakuba, i jego brata bliźniaka, Ezawa.

I tak opowieść o synu Abrahama, Izaaku, tak naprawdę wprowadza nas w życie następnego pokolenia, którym będzie Jakub. A ta część toledoth , ta narracja, przebiega przez cały rozdział 37, werset 1. 25, 19 do 37, werset 1. Cóż, przyjrzyjmy się pokrótce temu, na co patrzyliśmy przez te wiele tygodni. Historia pierwotna lub historia pierwotna, którą można nazwać historią wczesnego człowieka i cywilizacji, to rozdziały od 1 do 11.

I czego się tam uczyliśmy? Dowiedzieliśmy się o stworzeniu, dobrym stworzeniu Boga, stworzeniu mężczyzn i kobiet na Jego obraz i błogosławieństwie, jakie Bóg zamierzył dla ludzkości, Jego błogosławieństwie obejmującym prokreację, a potem także o panowaniu lub dominacji, odpowiedzialnym kierowaniu dobrym Bożym stworzeniem. Następnie, ze smutkiem, dowiadujemy się o grzechu, który miał miejsce w ogrodzie przez pierwszego mężczyznę i pierwszą kobietę, o wygnaniu Adama i Ewy, a następnie o konsekwencjach tego grzechu, który doszedł nawet do niegodziwości, która wymagała potopu, po którym powiedziano nam, że ocalałych z potopu, przymierze, które Bóg zawarł z Noem, znajduje się w rozdziale 19, przepraszam, w rozdziale 9, a następnie przymierze składa się podobnie z tego, co usłyszeliśmy w rozdziale 1 Księgi Rodzaju, gdzie Bóg zapewnia że będzie im dobrze. Doprowadziło to do Wieży Babel, stworzenia narodów i potrzeby znalezienia antidotum na rozproszenie narodów, grzechu, który nastąpił, i tego, jak Bóg wzbudził naród, aby zrealizować swój zbawczy plan dla wszystkich grup ludzi w całym stworzonym przez Niego porządku.

Jest to zatem wprowadzenie do Abrahama i dlatego cykl opowieści o Abrahamie dotyczy zwłaszcza narodzin dziecka. Istnieją trzy elementy składające się na przymierze Abrahamowe, które Bóg zainicjował z Abrahamem: ziemia lub terytorium zamieszkania, prokreacja, wielki naród i błogosławieństwo, które oznaczałoby dobrobyt. Możemy myśleć o błogosławieństwie w tym przypadku jako o kwestii osobistej relacji pomiędzy Abrahamem a Bogiem.

Tak więc wraz z Abrahamem rozpoczyna on swoją wędrówkę wiary. Saraj, jego żona, jest bezpłodna i chociaż z powodzeniem przyjął jako przybysz, przybysz w ziemi Kanaan, i chociaż jest błogosławieństwo, ponieważ w rodzinie Abrahama i Lota, jego siostrzeńca, panuje pomyślność, podróżował z nim, nie ma dziecka ani obiecanego syna, ale Bóg daje mu Izaaka i odkryliśmy to w rozdziale 21. Rozdział 22 podsumowuje ważną duchową podróż Abrahama.

Począwszy od rozdziału 12 otrzymuje zapowiedź zawartego z nim przymierza. W rozdziale 15 znajduje się uroczyste potwierdzenie tego przymierza. A następnie w rozdziale 17, znak przymierza, obrzezanie.

Ale w rozdziale 22 przypomnicie sobie, że Abraham stanął przed wyzwaniem złożenia swego syna Izaaka w ofierze złożonej w uwielbieniu Boga. Jak się dowiedzieliśmy, był to test. Był to sprawdzian wierności Abrahama, a także sprawdzian integralności i charakteru Boga.

I tak Bóg przez swego anioła ratuje Izaaka przed nożem Abrahama. Jak pamiętacie, cały test miał na celu uświadomienie sobie tego, co było w teorii, a mianowicie tego, że Abraham kochał Boga i kochał go za to, kim Bóg jest, w przeciwieństwie do wszystkich cudownych obietnic, jakie złożył Bóg. Następnie, kiedy dochodzimy do relacji o Izaaku, okazuje się, że Izaak jest często przedstawiany w ten sam sposób, w jaki czytamy narrację o Abrahamie.

Dlaczego to jest ważne? Dzieje się tak dlatego, że obietnice dane Abrahamowi obejmują jego potomków. I pamiętajcie, że był on ojcem Izmaela ze służebnicy, służącej Sary. Miała na imię Hagar, Egipcjanka.

Ale Boża obietnica dotyczyła w szczególności syna, który będzie pochodził od Sary. I tak zmieniono imię z Abram na Abraham, a następnie Sara na Sarah. Sara rzeczywiście rodzi dziecko dzięki cudownej interwencji Boga.

A więc teraz zaczniemy od obiecanego syna. A obsadzenie Izaaka w sposobie przedstawienia Abrahama ukazuje solidarność rodziny. Pokazuje solidarność i jedność obietnic złożonych przez Boga Abrahamowi i jego potomstwu.

Cóż, wymieniłem kilka sposobów, w jakie Izaak odzwierciedla Abrahama. Po pierwsze, obaj mężczyźni czekali dość długo, zanim ich żony zaszły w ciążę z następnym pokoleniem, w przypadku Sary – 25 lat.

Dowiemy się tego w przypadku żony Izaaka, która ma na imię Rebeka. Usłyszymy tę historię. Czeka 20 lat.

Istnieje więc prawdziwe wyzwanie dla ich wiary i wierności. Po drugie, obaj mieli rywalizujących ze sobą synów, Izmaela i Izaaka. Następnie mamy bliźniaki, które urodziły Rebecę i Izaakowi.

A to jest Jakub i Ezaw. Po trzecie, mamy traktaty zawarte z królem filistyńskim imieniem Abimelech. A w rozdziale 20, a potem zobaczymy w rozdziale 26 dzisiaj, traktaty zostały zawarte w tym samym miejscu, w Beer-Szebie.

Zatem miejsce w Beer-Szebie jest wspólne także dla tych dwóch patriarchów, Abrahama i Izaaka. Mają także udział w smutnym epizodzie, a jest to oszustwo królów opisane w rozdziale 20, a także w rozdziale 26. Oszustwo żony i siostry.

I w końcu każdy miał dwóch synów, którzy uprawiali sport na świeżym powietrzu. Izmael był człowiekiem spędzającym czas na świeżym powietrzu, znanym ze swojej pozycji poza głównymi miastami, które znajdziesz w Kanaanie. Jest też Ezaw, przedstawiany jako człowiek spędzający czas na świeżym powietrzu, myśliwy.

I jest przeciwieństwem Jakuba. Zatem Izmael kontrastuje z Izaakiem. Żyją w różnych lokalizacjach geograficznych i topograficznych.

To samo czynią Ezaw i Jakub. A teraz lekcja dotycząca zmagających się rodzinnych Izaaka. Pamiętaj, że Izaak tak naprawdę nie jest głównym bohaterem przyszłych historii.

Ale Izaak jest bardzo obecny we wczesnych opowieściach. Na przykład jest postrzegany jako syn Abrahama i jako ojciec Jakuba. I to jest jego główna rola, jego rola przejściowa.

Zatytułowałem tę walkę rodzinną, ponieważ jego rodzina będzie w coraz większym stopniu pokazywać problemy wynikające z rywalizacji i faworyzowania oraz rzeczy destrukcyjne w wyniku grzechów oszustwa i egoizmu. Zatem przyjrzymy się dzisiaj rozdziałowi 25, wersetowi 19, przez większość rozdziałów od 27 do wersetu 40. Jednym ze sposobów podsumowania zmagających się, które pojawiają się przede wszystkim w życiu Jakuba, w tej serii historii, jest naprawdę przyjrzenie się prorok, który nawiązuje i nawiązuje do zmagających się Jakuba.

To jest fragment Ozeasza, rozdział 12, wersety 3 i 4. Ozeasz przemawia w VII wieku p.n. e. Zwraca się szczególnie do północnego królestwa Izraela. Od czasu do czasu nawiązuje także do południowego królestwa Judy z VIII wieku, lat siedemdziesiątych XX wieku.

Większy Izrael składał się z dwóch różnych królestw. Było północne królestwo Izraela i południowe królestwo Judy. A następnie,

wspominając o ich oporze wobec woli Bożej w VII wieku p.n.e., Ozeasz przytacza przykład tego, kim się stali, ich ojca, czyli Jakuba.

I jest to naprawdę skuteczny sposób mówienia o Izraelu, ponieważ dowiemy się, że imię Jakuba zostanie zmienione na Izrael. Będzie więc miał dwa imiona. Czasami będzie on nazywany Jakubem, a innym razem Izraelem.

Zatem dwanaście pokoleń wywodzących się od dwunastu synów Jakuba w naturalny sposób wskaże Jakuba jako przodka ich dwunastu pokoleń i ich narodu. Kiedy więc czytają, zwłaszcza o Abrahamie, a potem o Jakubie, postrzegają siebie jako naród Izraela z pokolenia na pokolenie. Zatem Ozeasz w rozdziale 12, wersecie 3 mówi o tym, co znajdziemy w tych narracjach.

W łonie Jakub chwyta brata za piętę. Zatem w łonie matki toczy się walka. Dowiemy się tego dzisiaj od Rebeki. Jako dorośli, jako mężczyzna zmagał się z Bogiem.

Dowiemy się o tym w rozdziale 32, gdzie następuje pojawienie się, nawiedzenie Boga z Jakubem. Zmagał się więc z ludzkością, z własną rodziną, ze swoim bratem bliźniakiem, a potem zmagał się z Bogiem. Werset 4 rozdziału 12 Księgi Ozeasza kontynuuje, że zmagał się z aniołem.

To interesujące, że interpretacja tej walki, tego pojedynku z Bogiem w rozdziale 32, jest rozumiana przez Ozeasza jako anioła Pańskiego. I zobaczymy, że aniołowie odgrywają ważną rolę w życiu Jakuba, tak jak miało to miejsce w życiu Abrahama. Następnie jest kontynuacja w wersecie 4, gdzie Jakub płakał i błagał o łaskę Bożą.

Znalazł Boga w Betel, a Jakub znalazł Boga w Betel i tam rozmawiał z Bogiem. I tak w rozdziale 28, który będzie naszym kolejnym wykładem, będziemy mieli wymarzony scenariusz, w którym Jakub będzie miał w Betel, wizytę Pana Boga. Aniołowie również będą zaangażowani w to pojawienie się Boga.

Cóż, zacznijmy zatem od tej sekcji w rozdziale 25. Chcielibyśmy przyjrzeć się narodzinom i kradzieży pierworodztwa, które mają miejsce w rozdziale 25. A więc bliźniacy Izaaka w rozdziale 25, wersecie 19 do wersetu 34.

Ustalamy zatem, że Izaak miał 40 lat. Ożenił się z Rebeką, a jak pamiętacie, Rebeki szukał sługa Abrahama, który udał się do Haranu w regionie Aramejczyków. Ten północno-zachodni obszar Mezopotamii nazywany jest czasem po prostu Aramem lub Haranem, czasem Padan Naharaim .

A czasami, jak widać w tej historii, werset 20, Padan Aram, co dosłownie oznacza równinę Aram. Ale to jest w północno-zachodniej Mezopotamii, krainie pomiędzy dwiema wielkimi rzekami, Tygrysem i Eufratem. Cóż, dowiedzieliśmy się, że Rebeka rzeczywiście

została żoną Izaaka i jest bezpłodna, ale Pan wstawia się za modlitwą Izaaka.

Wstawiennictwo jest ważną rolą Abrahama. Został nawet nazwany prorokiem. Izaak modlił się do Pana, werset 21, a Pan odpowiedział na jego modlitwę.

Odkryliśmy, że zachodzi w ciążę, a dwójka dzieci w jej łonie walczy i walczy w niej. I musiało to być tak niepokojące, że zastanawiała się, co się dzieje. Być może nawet zastanawiała się, czy poroni dzieci.

Poszła więc, jak nam powiedziano, aby zapytać Pana. Czy jest to miejsce, w którym można by zasięgnąć porady księdza? A może stało się to za pośrednictwem jej męża? A może zapytała Pana bezpośrednio? Pan odpowiada w jakikolwiek sposób, o który się modliła. Jest to dla nas ważny fragment do rozważenia, ponieważ będzie to proroctwo, które będzie decydowało o wyniku narodzin tych dwojga dzieci.

W Twoim łonie są dwa narody. Oczywiście jest to przenośnia, w której narody są przedstawiane jako źródło każdego narodu. Zatem każde dziecko stworzy naród.

Dwie osoby z ciebie zostaną rozdzielone. Jeden naród będzie silniejszy od drugiego, a starsi będą służyć młodszemu. Mamy tu zatem dwie grupy ludzi, które będą żyć niezależnie i osobno.

Wtedy jedna grupa ludzi, zwłaszcza młodsze dziecko, będzie miała większą moc i silniejszą pozycję u Boga niż starsze. Tak więc, podczas gdy starsi byliby oczekiwani jako uprzywilejowani odbiorcy dziedzictwa i błogosławieństw, sytuacja się odwróci. Przekonasz się, że w Liście do Rzymian 9, wersety 10-12 apostoł Paweł używa tego wydarzenia z życia Jakuba i Ezawy jako ilustracji tego, jak Bóg suwerennie wykonuje swoją wolę i charakterystycznego znaku tego, że to Bóg nadzoruje realizację Jego planu następującą poprzez to odwrócenie.

To nie jest zwyczajem, że On realizuje swój plan, i nie jest to oparte na zdolnościach, a już na pewno nie na podstawie charakteru, prawnego charakteru. Ponieważ Jacob jest wybitnym przykładem braku charakteru i tego, jak często zawodzi w swoim charakterze. To samo widzimy w przypadku Abrahama, ale jeśli chodzi o Jakuba, jego niepowodzenia są raczej dramatyczne, a jego dzieci przejmują podobny charakter do ojca.

W ten sposób wydarzy się o wiele więcej o Jakubie. Ale apostoł Paweł mówi, że Bóg wybrał Jakuba i uczynił to z własnego upodobania i według własnego planu. Tam cytuje nasz werset, który mówi o woli starszej służącej młodszemu.

Młodszy wypierają więc, starsi, pokazując, i to ważne, suwerenność Boga w tych ludzkich sprawach. Nie chodzi o to, że ludzkość była marionetką, ale raczej o to, że

Bóg był w stanie uznać jej ludzką odpowiedzialność, ale jednocześnie wykorzystać jej ludzkie odpowiedzialne reakcje, aby wplecić się w swój główny plan zbawienia nie tylko dla Izraela, ale także dla wszystkich narodów. Widzieliśmy już, że młodsi wypierają starszych.

Pamiętacie, że Set staje się uprzywilejowaną, wybraną linią rodową w przeciwieństwie do Kaina. To samo ma miejsce w przypadku Izmaela i Izaaka. Teraz okaże się, że Jakub wypiera starszego.

Jeśli chodzi o dwójkę opisanych dzieci, okazuje się, że są to zabawy ich imionami i wyglądem. Bliźniacy chłopcy w jej łonie. I co jest tutaj ważne z punktu widzenia apostoła Pawła, to to, że nie jest to kwestia sprzeciwu, ponieważ nie jest to kwestia prawości, ponieważ byli bliźniakami.

Zatem Bożym zamiarem wyboru było to, że wybrał tego, przez którego miały przyjść obietnice Boże. Zatem to nie jest tak, jak Izmael i Izaak, gdzie Izmael urodził się niewolnicy, a Izaak Sarze, która urodziła obiecane go syna. Ale bliźnięta urodzone przez tego samego ojca i tę samą matkę.

W wersecie 25 czytamy, że pierwszy, który wyszedł, był czerwony. Jest to gra z hebrajską grą słów ze słowem Edom, ponieważ stanie się on ojcem Edomitów. I on też nosi to imię.

Jest więc zarówno Ezawem, jak i Edomem. Ezaw szczególnie nawiązuje do swojego owłosionego ciała, owłosionej szaty. Więc był czerwony, Edom.

Był owłosiony, Ezaw. Jeśli chodzi o Jakuba, nie jest to przyjemna charakterystyka Jakuba, ponieważ trzyma Ezawa za piętę. Walczy więc o pierwsze miejsce.

Nie osiąga pierwszego miejsca od urodzenia. Ale później przekonamy się, że dzięki podstępowi otrzyma pierworództwo, a także otrzyma błogosławieństwo Izaaka i będzie łaskawy. Dlatego otrzymał imię Jakub.

A brzmienie hebrajskiego słowa Jakub jest podobne do czasownika oznaczającego chwytać. Dlatego właśnie otrzymał imię Jacob. Faktycznie, w rozdziale 27, wersecie 36, po rozpoznaniu niektórych z tych oszustw, dowiesz się, że Ezaw mówi o swoim bracie Jakubie.

Ezaw zapytał: Czyż nie słusznie nazwano go Jakub? Oszukał mnie. Oszukani, tutaj jest to przenośnia retoryczna. To znaczy, że chwycił się za piętę.

To jest dosłowne, ale zawiera metaforyczną sugestię oszustwa i oszusta. Oszukał mnie już dwa razy. Zabrał moje pierworództwo i teraz wziął moje błogosławieństwo.

Porozmawiajmy zatem o pierworództwie i błogosławieństwie . Jeśli chodzi o pierworództwo i błogosławieństwo, te dwa elementy są zazwyczaj przyznawane tej samej osobie. Nie zawsze.

Zobaczmy, czy da się to rozdzielić. Zazwyczaj jednak pierworództwo, czyli pierworodny, otrzymuje lwią część dziedzictwa. I to błogosławieństwo wyznacza tego pierworodnego syna jako tego, który otrzyma największego z ojca patriarchy.

Teraz odkryjemy, że w tym opisie pierworództwa Ezaw jako człowiek spędzający czas na świeżym powietrzu poluje. Mówi się, że jest myśliwym, utalentowanym myśliwym. Jacob natomiast jest domatorem.

Mieszka w namiocie swego ojca. A Izaak, jak nam powiedziano, kochał Ezawa. Izaak kocha Ezawa ze względu na swoje własne poczucie łaski, własne poczucie przyjemności.

I to jest ta smakowita gra, dzika zwierzyna, którą mu przyniósł Ezaw. Rebecca, nie jesteś zaskoczona, kochała Jacoba. Przecież Jakub przebywał w jej oczach przez większość czasu, mieszkając w namiotach.

Zatem to faworyzowanie okaże się problematyczne, kłopotliwe, ponieważ obaj bracia już są ze sobą skłóceny. Takie jest po prostu ich usposobienie. Ale teraz jest to spotęgowane przez ich rodzicielską miłość.

Jest to spotęgowane przez ich różne zawody. Następnie mamy epizod krytyczny, ponieważ Ezaw zamierza sprzedać – tak naprawdę jest to handel wymienny, towar za towar, jego pierworództwo. A dzieje się tak, że Ezaw przychodzi i jest głodny.

Musimy to podkreślić. To nie jest zwykły głód. To głód, który równie dobrze mógł oznaczać jego własną śmierć.

To znaczy, że umiera z głodu. I masz wrażenie, że nie udaje mu się polowanie. I tak spotyka Jakuba, który przygotowuje, a tu, jak na ironię, jest czerwony gulasz, jak powiedziano, w wersecie 30.

Mamy więc stwierdzenie w nawiasie w New International Version. W wersecie 30 jest napisane: Dlatego też nazywano go Edomem, ze względu na zaczerwienienie gulaszu, ale także ze względu na jego cerę, jak pamiętacie. Może jego włosy, prawdopodobnie.

OK, więc Jacob widzi okazję do wykorzystania swojego brata. Można to przypisać temu, och, jest przebiegły, jest mądry, ale myślę, że lepszym sposobem zrozumienia tego w kontekście całej struktury narracyjnej dotyczącej Jakuba i jego charakteru jest to, że on, to znaczy, jako zwodziciel, był osobą gorliwą, ambitną i, jak powiedziałem, był oszustem. Więc, mówi, sprzedaj mi swoje pierworództwo.

I dlatego Ezaw mówi: Cóż, spójrz, mogę umrzeć lub mogę utracić swoje pierworodztwo. Być może nie zdawał sobie sprawy z konsekwencji tej decyzji, ponieważ znajdował się w rozpaczliwej sytuacji. Myślę, że naprawdę zostaje wykorzystany, a nawet ofiarą oszustwa Jacoba.

Zatem pomiędzy nimi dochodzi do wymiany handlowej. Jakub otrzymuje pierworodztwo, a następnie Ezaw otrzymuje pokarm, który go utrzymuje. Narrator rzeczywiście mówi nam o tym w wersecie 34, ostatniej części, zatem Ezaw wzgardził swoim pierworodztwem.

Zatem z perspektywy Księgi Rodzaju autor, za pośrednictwem narratora, mówi nam, że Ezaw również jest winny, choć jest ofiarą, ponieważ przedłożył swoją rozpaczliwą sytuację ponad sytuację pierworodztwa. Jako starszy syn był odpowiedzialny za utrzymanie tego pierworództwa. Dlatego chcemy o tym pamiętać.

Wspomnę wam kilka fragmentów, które rzeczywiście mówią o znaczeniu pierworodztwa. I to znajdujemy w 21. wersecie 17. Księgi Powtórzonego Prawa, gdzie najstarszy syn otrzyma podwójną część dziedzictwa. Oznaczałoby to, że młodsi synowie, czyli drugi syn i trzeci syn, mogliby otrzymać część spadku.

Izajasz 61, werset 7 wspomina to samo w odniesieniu do przywróconego przyszłego Izraela, po jego wygnaniu i przywróceniu, że otrzyma podwójną porcję Bożego błogosławieństwa. W Nowym Testamencie apostoł Paweł wspomina o dawaniu starszym, którzy sprawują rządy skutecznie i dobrze, podwójnego błogosławieństwa, podwójnego dziedzictwa i podwójnej zapłaty. Można to znaleźć w 1 Tymoteusza 5, wersecie 17.

1 Tymoteusza 5, werset 17. Teraz możemy przejść do rozdziału 26 i jak widać, dość długi fragment poświęcony jest związkowi między Izaakiem a królem Filistynów, Abimelechem z Gerar. Zatem będzie to trwało przez rozdział 26, werset 1, aż do końca rozdziału, werset 34.

Następnie przechodzimy do rozdziału 27, który dotyczy kradzieży błogosławieństwa. Ale powiedziałbym o Izaaku i Abimelechu, że imię Abimelech znajduje się w rozdziale 20, także król Filistynów. Ze względu na upływ czasu pomiędzy relacją Abrahama z Abimelechem a relacją Izaaka i Abimelecha, mamy tu prawdopodobnie tytuł podobny do faraona.

To tytuł rządzący. To chyba nie jest ta sama osoba. Dlatego myślę, że nie ma potrzeby wyciągać wniosku, że mamy dwie sprzeczne relacje na temat oszustwa między żoną a siostrą, zakończonych traktatem.

Ale po prostu mamy identyczność na podstawie tytułów rządzących. Podobieństwo może polegać na tym, że skoro Abraham, jak nam powiedziano, praktykował wykorzystywanie swojej żony do oszukania, aby

chronić swoje życie, Izaak mógł się tego nauczyć, jak ojciec i syn. I on też to wykorzystał.

W rozdziale 26 powiedziano nam, że w kraju panował głód i podczas gdy Abraham, kiedy to nastąpiło, udał się do Egiptu, jeśli chodzi o Izaaka, Pan wyraźnie mu powiedział, aby nie szedł do Egiptu, ale raczej pozostać w tej ziemi, zostać na tej ziemi przez jakiś czas, a Ja będę z tobą i będę ci błogosławił. Można to znaleźć w wersecie 2. W tym akapicie następuje powtórzenie, a w rzeczywistości rozwinięcie błogosławieństwa przymierza, które Bóg zawarł z Abrahamem. A to oczywiście, jak powiedziałem na początku, ma związek z jednością i solidarnością obietnic danych potomkom Abrahama.

Tak więc w wersecie 6 powiedziano nam, że Izaak rzeczywiście przebywał w Gerarze, jednym z miast Filistynów. Dowiemy się później, czytając Pięcioksiąg w księgach historycznych, że Filistyni zyskują potężny wpływ w Kanaanie. Pochodzą z Morza Egejskiego.

Założyli pięć miast, z których najbardziej znanym jest Gaza. Gerar był także imponującym członkiem Pentapolis, jednego z pięciu miast Filistynów. W tej chwili nie ma żadnej wzmianki o pięciu miastach.

Jest to okres wcześniejszy. Jest to wczesna, prawdopodobnie migracja ludów filistyńskich, być może spokrewniona z ludami filistyńskimi, o których dowiadujemy się więcej w czasach monarchii, ale są one względne, a nie bezpośrednie. Ich związek, ale nie jako ta sama, identyczna grupa ludzi.

Kiedy więc jest w Gerarze, pytają o jego żonę Rebekę, a on oczywiście ich oszukuje: to moja żona. I to samo działa tutaj. Boi się, że zostanie zabity, aby jego żona została uwolniona od męża i wzięta do haremu króla Abimelecha.

Cóż, podczas gdy Abraham miał sen, oto on, to znaczy Abimelech miał sen z Abrahamem w rozdziale 20. Tutaj znajduje, spogląda w dół, jak mówi, z okna, w wersecie 8, widział Izaaka pieszczącego swoją żonę, Rebekę. Innymi słowy, na czymkolwiek to polegało, było to działanie seksualne, wyraźnie seksualne z jego strony wobec Rebeki.

Zatem Abimelek sprowadził go, przesłuchał, wypytywał i tak się tym zaniepokoił, że obawiał się, że któryś z mężczyzn na jego dworze będzie miał z nią stosunek seksualny. Oczywiście, jak odkryliśmy w przypadku Abrahama i Sary, skomplikowałyby to koncepcję dziedziczenia obiecanego syna. Zatem król Abimelek zabrania nikomu utrzymywania relacji z Sarą.

Teraz Izaakowi powodzi się znakomicie. Mówi, że Pan go pobłogosławił i każdego roku zabrał sto razy więcej plonów, niż można było się spodziewać, a więc znacznie więcej niż sami Filistyni. Do tego stopnia, że Abimelech chciał, żeby się wyprowadził, bo zajmował za dużo gruntów ornych. Doszło do sprzeczki między sługami Izaaka a pasterzami Izaaka i nadszedł moment, w którym w końcu znalazł miejsce, w którym mógł zamieszkać, kopać studnię i prosperować, jak mówi werset 22.

Tej nowej studni nazwał Rehobot, mówiąc: Teraz Pan dał nam pomieszczenie. Rehoboth oznacza pokój, przestrzeń, więc teraz Pan dał nam pokój i będziemy prosperować, i rzeczywiście tak się stało. Zatem znajdziemy akt uwielbienia ze strony Izaaka, a następnie w wersecie 26 Abimelech sugeruje traktat, ponieważ uznaje on – i to jest ważne – obietnicę przymierza: ci, którzy cię błogosławią, będą błogosławieni, ci którzy was przeklinają, będą przeklęci, a teraz, podczas gdy Abimelech i jego pasterze odrzucili Izaaka, teraz rozpoznają, że Bóg naprawdę błogosławi temu człowiekowi, dobrze byłoby, gdybyśmy zawarli traktat, i tak robią, i to z powodu o tym uznaniu powiedziano nam w wersecie 29, mówią do Izaaka: nie będziemy ci przeszkadzać, będziemy cię dobrze traktować, jeśli ty nie będziesz nam przeszkadzał, i tak teraz jesteś błogosławiony, mówią, przez Pana. Znajdują więc studnię, kopią ją i identyfikują ją jako Szewa, co oznacza siedem lub przysięga.

Tutaj ma to związek z przysięgą. Siedem to echo, nawiązanie, jeśli pamiętacie, do siedmiu owiec z rozdziału 20, które były częścią uroczystego traktatu pomiędzy Abimelechem a Abrahamem, a w każdym miejscu macie nazwę tego miejsca, Beersheba. Dlatego Beersheba ma tak naprawdę dwie idee: siedem lub przysięgę.

Werset 34 jest ważny, ponieważ kiedy Ezaw miał 40 lat, poślubił żony Hetytów, co wcale nie pasowało do Izaaka i Rebeki, ponieważ żony Hetytów wprowadzały do rodziny hetyckich bogów. Jak pamiętacie, Abraham i jego sługa włożyli wiele wysiłku w powrót do rodzinnego domu w Haranie, odnalezienie prawdziwego czciciela Jahwisty i ustanowienie w ten sposób ważnego przymierza w rodzinie, która nie tylko składa się z małżeństwa w grupie rodzinnej, ale co ważniejsze, zachowaliby wierność Jahwe, w przeciwieństwie do groźby poligamii, którą praktykował Ezaw, a przed nim także Izmael, a potem oczywiście politeizmu. To prowadzi nas do bardzo ważnego dla nas fragmentu, a mianowicie błogosławieństwa i tego, jak to działa.

Zatem Jakub ukradnie błogosławieństwo patriarchalne. To jest rozdział od 27 do wersetu 40. Zatem słowo błogosławieństwo pojawia się w tym fragmencie 15 razy, a następnie dwukrotnie pojawia się słowo przekleństwo.

To jest w wersetach 12 i 13. Zatem motyw błogosławieństwa i przekleństwa został przywołany z wcześniejszych rozdziałów Księgi Rodzaju. Jak sobie przypominacie, zasadniczo dzieje się tak, że Izaak cieszył się tym, co mógł mu przynieść Ezaw, oraz zwierzyną łowną, która była całkiem dobrze przygotowana.

To ma być smaczne jedzenie. A potem mówi: Będę ci błogosławił, Ezawie. Mówi, że jestem starym człowiekiem.

Nadszedł czas, abym przekazał ci błogosławieństwo. I tak, jako część celebracji błogosławieństwa, w jej ceremonialnym aspekcie, stwierdzamy, że takie właśnie zadanie powierzono Ezawowi. Tymczasem Rebeka dowiaduje się o tym i pragnie mieć własnego syna, którego kocha.

To tak, jakby Jakub był jej synem, a Ezaw nie. Ale oczywiście tak nie jest. Do Jakuba podchodzi Rebeka i mówi: „Teraz musimy zaplanować sposób uzyskania błogosławieństwa przed Ezawem”.

Powiedziano nam na początku rozdziału 27, wersecie 1, kiedy Izaak był stary, a jego oczy były tak słabe, że nie mógł już widzieć, co jest kluczowe, jak mogło dojść do tego oszustwa. Zatem oszustwo faktycznie ma miejsce. A jak to będzie możliwe? Jakub słusznie rozumie, że jeśli mój ojciec rozpozna, że jestem Jakubem, a nie Ezawem, przeklnie mnie.

W wersecie 12 mówi, że zamiast błogosławieństwa będzie przekleństwo. Werszet 13 mówi: Mój synu, niech spadnie na mnie przekleństwo. Cóż, to, jak sądzę, było wystarczająco przekonujące ze strony Jacoba, ale nie rozumiem, jak klątwa mogła spaść na matkę bez syna.

Ale to jest jej argument. I tak to się dzieje. A to znaczy, że przygotuje smaczny posiłek ze stada.

Zamierza wziąć wełnę zwierzęcia ze stada i ubrać Jakuba, nakładając tę wełnę na jego ręce i ramiona, tak aby kozia skóra i szyja imitowały owłosione ciało. I na tym właśnie polega oszustwo. Teraz, jeśli chodzi o odpowiedzialność za to oszustwo, tak smutny epizod w życiu patriarchów, że tego rodzaju oszustwo transpokoleniowe lub wielopokoleniowe ma miejsce w rodzinie, można odnieść wrażenie, że jak Bóg może dokonać zbawienia pracować poprzez taką rodzinę, taki rodzaj rodziny.

Ale zobaczymy, to dopiero początek duchowej podróży Jakuba i jego doświadczenia przemienią go. I zobaczymy, że podobnie jest w przypadku Abrahama, który spotykając się z Bogiem w pewnych momentach swojej wędrówki po tej ziemi, wzrasta w osobistą więź z Panem i wzrasta w większej wierze i prawości. Możemy więc znaleźć odpowiedzialne wszystkie cztery strony.

Po pierwsze, rodzice faworyzują. Izaak mógł pobłogosławić. Pamiętajcie, że istnieje przepis dotyczący wielokrotnego błogosławienia dzieci.

Mógł wezwać ich obu. Mógł udzielić błogosławieństwa Ezawowi i Jakubowi. Rebecca oszukuje Izaaka i to jest jej zbrodnia.

A potem widzimy, że Jakub wielokrotnie kłamie. O ile Rebe kah pamięta, jeszcze w swoim łonie otrzymała tę wyrocznię, ale nie zadowalało ją czekanie, aż Bóg wypełni proroctwo, że młodszy będzie rządził starszym. Ale raczej chciała wykorzystać ludzką innowację, manipulację mężem.

I jak powiedziałem, Jacob kłamie wielokrotnie. Na przykład w wersecie 19 jest napisane: Jestem Ezawem, twoim pierworodnym. To kłamstwo.

I tak, Izaak mówi: Jak znalazłeś to jedzenie i jak je przygotowałeś tak szybko? Drugie kłamstwo. Pan, Bóg twój, dał mi sukces. Odpowiedział: To jest werset 20.

I widać, że Izaak jest podejrzliwy. Werset 24: Czy naprawdę jesteś moim synem Ezawem? Oto jego trzecie kłamstwo. Jestem, odpowiedział.

Zatem Jakub jest z pewnością winny i współwinny. A co z Ezawem? Czy to on jest całkowicie ofiarą? No cóż, niezupełnie. Głównie dlatego, że małżeństwo z Hetytkami naprawdę działało na nerwy Rebeki i mogło jeszcze bardziej podsyć jej pragnienie ujrzenia błogosławieństwa u własnego syna.

A jeśli spojrzysz na rozdział 27, werset 46, jest tam napisane: Wtedy Rebeka powiedziała do Izaaka: Jestem zde gustowana życiem. Nie, ona twierdzi, że wkrótce umarła przez te Hetytki. Jeśli Jakub weźmie żonę spośród kobiet tej ziemi, z takich Hetytek jak te, moje życie nie będzie warte przeżycia.

No cóż, pewnie hiperbola i przesada. Niemniej jednak pokazuje to głębię wstrętu i prawdziwego odrzucenia zachowania jej syna i mogło w jakiś sposób przyczynić się do kradzieży błogosławieństwa. Oto błogosławieństwo z wersetu 27.

I to błogosławieństwo ma szeroki zakres, ale mówi o jego dobrobycie. Ach, zapach mojego syna to zapach pola, które Pan pobłogosławił. Cóż, oczywiście, myśli o Ezawie.

Niech Bóg obdarzy was rosą niebiańską i bogactwem ziemi obfитоścią zboża i młodego wina. Oczywiście oznaczałoby to rozkwit ziemi i produktywności. A jeśli chodzi o grupy ludzi, werset 29: Mój naród służy Tobie, a narody kłaniają się Tobie.

Bądź Panem nad swoimi braćmi i niech synowie Twojej matki kłaniają się Tobie. Niech ci, którzy Cię przeklinają, będą przeklęci, a ci, którzy Cię błogosławią, będą błogosławieni. Cóż, wielka ironia losu polega na tym, że to błogosławieństwo nie dotyczy Ezawa, ale Jakuba.

Jakubowi powodzi się w rodzinie. Ma 12 synów i córkę i świetnie prosperuje. A wtedy jego brat Ezaw zajmie drugie miejsce po swoim bracie Jakubie pod względem wpływów narodowych, gdy będziesz prześledzić historię Izraelitów i Edomitów.

Dochodzimy zatem do odpowiedzi Ezawa? A Ezaw odpowiada, mówiąc: Ojcze, czy nie masz dla mnie błogosławieństwa? Czy coś nie zostało? I tak naprawdę, kiedy czytasz o błogosławieństwie, jakie Izaak rzeczywiście daje Ezawowi, jest to raczej anty-błogosławieństwo. Zatem Ezaw mówi do swego ojca w wersecie 38: Czy masz tylko jedno błogosławieństwo, mój ojcze? Zasugerowano, że mógł mieć wiele błogosławieństw. Pobłogosław także mnie, mój ojcze.

Wtedy Ezaw głośno zapłakał. Odpowiedział jego ojciec: Twoje mieszkanie będzie z dala od bogactw ziemi, z dala od rosy z nieba. Widzisz, to kontrast.

Będziesz żył mieczem. Będziesz służyć mieczem.

To jest dr Kenneth Mathews w swoim nauczaniu na temat Księgi Rodzaju. To jest sesja 16, „Walki rodzinne Izaaka”, Księga Rodzaju 25:19-27:40.